

Det er således ikke nødvendigt, at tilsynsmyndigheden fører bevis for, at varen f.eks. kan medføre en forgiftning inden en eventuel beslaglæggelse.

Det Europæiske Fællesskab har i forordning (EØF) Nr. 315/93 om forurenende stoffer fastsat, at "ingen levnedsmidler må markedsføres, når de indeholder et forurenende stof i et omfang, som ud fra hensynet til den offentlige sundhed og især på det toksikologiske plan er uacceptabelt.« Forordningen omfatter ikke mikrobiologiske forureninger eller fremmedlegemer, jf. bemærkningerne til § 8, og er endvidere begrænset til forureninger, som indebærer en sundhedsrisiko. På begge punkter dækker forordningen således et snævrere område end lovforslaget og de gældende danske regler.

I direktiv nr. 93/43/EØF om levnedsmiddelhygiejne fastsættes følgende:

"Levnedsmiddelvirksomheder må ikke acceptere råvarer eller ingredienser, som konstateres eller med rimelighed kan formodes at være så forurenede med parasitter, patogene mikroorganismer, giftige stoffer eller stoffer, der er gået i opløsning, eller fremmedlegemer, at levnedsmidlet efter virksomhedens normale hygiejniske sorterings- og/eller tilberednings- eller forarbejdningsprocesser stadig er uegnet til menneskeføde.

Alle fødevarer, der håndteres, opbevares, emballeres, udstilles og transporteres, skal beskyttes mod forurening, som kan gøre dem uegnede til menneskeføde eller sundhedsfarlige eller forurenede på en sådan måde, at de ikke med rimelighed kan betragtes som egnede til at fortæres i denne tilstand.«

Bestemmelserne i direktivet omfatter alle forureninger o.l. og dækker ligesom lovforslaget og de gældende danske regler såvel egentlige sundhedsskadelige forureninger som forureninger, der gør fødevarerne utjenlige til human konsum.

Til § 8

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til definitionen i levnedsmiddellovens § 4.

Definitionen omfatter enhver forurening i eller på fødevarer, som kan udgøre en sundhedsrisiko, gøre fødevarerne utjenlige til at skulle spises af mennesker eller kan forandre fødevarernes normale sammensætning eller beskaffenhed i øvrigt.

Forekomst af forureninger i fødevarer vil typisk være utilsigtet. Fødevarer, der indeholder f.eks. bakterier eller andet, der bevidst er benyttet i produktionen for at opnå bestemte egenskaber i produktet, vil således ikke blive betragtet som forurenede, medens fremmedlegemer, som bevidst indlægges eller indbygges i fødevarer vil kunne omfattes af bestemmelsen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 2.

Definitionen vedrører alle typer forureninger d.v.s. forureninger som stammer fra produktion, forarbejdning og den senere behandling af fødevarerne, fra miljøet eller som er en naturlig bestanddel i fødevarer. Som eksempler på forureninger fra produktionen og den senere behandling kan nævnes sygdomsfremkaldende bakterier på grund af uhensigtsmæssige hygiejniske forhold, fremmedlegemer som metalsplinter, insekter og småsten, lægemiddelrester fra medicinering af husdyrene, pesticidrester fra sprøjtning af afgrøder med pesticider, afsmitning fra emballager og maskiner. Som eksempler på miljøforureninger kan nævnes bly i afgrøderne fra bilernes udstødning, højt kviksølvindhold i fisk fra industriudledninger og dioxin i fisk fra affaldsforbrænding. Som naturligt forekommende forureninger i fødevarer kan nævnes mykotoxiner (muggifte) i figner, nødder og korn. Bestemmelsen giver også grundlag for regulering af naturligt forekommende toksiske stoffer som lektiner i bønner, blåsyre i bitre mandler og solanin i kartofler.

Som nævnt ovenfor vil ikke enhver forurening i fødevarer betyde en sundhedsrisiko eller gøre varen utjenlig til at skulle spises af mennesker. Arten og mængden af forurening vil her være afgørende.

Forordning (EØF) Nr. 315/93 om forurenende stoffer har følgende definition på et forurenende stof:

"Ved et forurenende stof forstås ethvert stof, som ikke fortsættligt er tilsat levnedsmidler, men som er tilstede heri som et restprodukt fra produktion (herunder behandling af afgrøder og husdyr samt efter veterinærmedicinsk behandling), pakning, emballering, transport eller oplagring af levnedsmidlet, eller som følge af forurening via miljøet. Fremmedlegemer såsom insektdele, dyrehår og andet er ikke omfattet af denne definition.« Som nævnt under bemærkningerne til § 7 omfatter definitionen ikke mikrobiologiske og fysiske forureninger.

Direktiv nr. 93/43/EØF om levnedsmiddelhygiejne indeholder ikke en egentlig definition på, hvad der forstås ved forureninger i fødevarer, men en definition på levnedsmiddelhygiejne:

»I dette direktiv forstås ved levnedsmiddelhygiejne alle foranstaltninger, som er nødvendige for at garantere sikre og sunde levnedsmidler. Foranstaltningerne omfatter alle led efter den primære produktion (der omfatter f.eks. høst, slagtning og malkning) under tilberedning, forarbejdning, færdigbehandling, emballering, opbevaring, transport, distribution, håndtering og udbud til salg eller levering til forbrugeren.«

Fødevarehygiejne vil også omfatte forhold i primærproduktionen, og i Kommissionens forslag til fællesskabsbestemmelser på det animalske område